

WSPÓLPRACA IGiK Z WARSZAWSKIM PRZEDSIĘBIORSTWEM GEODEZYJNYM

W ciągu minionych 40 lat IGiK miał oczywisty wpływ na rozwój technologii WPG, dokonywało się to jednak rzadziej przez „wejście do planu” IGiK, częściej przez stosowanie dorobku IGiK, który nigdy nie robił tajemnicy ze swoich prac, a wprost przeciwnie — udostępniał je w pokazach, na publicznych konferencjach SGP i w bezpośrednich kontaktach.

Charakterystyczne, że nie ma wielu dokumentów formalnych tej współpracy, że w dwóch monografiach warszawskiej służby geodezyjnej (1965 i 1975) znalazły się tylko ogólne słowa „...prowadzona jest przez WPG ścisła współpraca z Instytutem Geodezji i Kartografii...” (1975). Pozostaje więc odwołać się do pamięci swojej i kolegów oraz do nielicznych zapisków w Przeglądzie Geodezyjnym.

Nie była to współpraca tak ożywiona, jak współpraca IGiK z przedsiębiorstwami podległymi GUGiK, co wydaje się naturalne, gdyż:

— IGiK był powołany jako resortowy GUGiK-owski instytut naukowo-badawczy, a WPG nie należało do tego resortu,

— WPG wykonywało rodzaje prac, obce do 1970 r. dla przedsiębiorstw GUGiK, np. ogromny dział inwentaryzacji urządzeń podziemnych, projektowanie ich położenia i uzgadnianie projektów.

Problemy mapy zasadniczej, jej skali 1 : 500, nakładek, nowych znaków dla przewodów i ich armatury, którymi WPG „żyło” od 1967 r. były obce dla IGiK i dużo czasu upłynęło nim wreszcie ten model mapy zaczął obowiązywać w całym kraju (1980), a więc i w IGiK. Zakończyło się to nawet współpracą nad wykonaniem przez WPG na zlecenie IGiK fragmentu mapy zasadniczej Warszawy 1 : 500 (rejon ulicy Anielewicza) metodą fotogrametryczną.

Prowadzenie mapy urządzeń podziemnych, Zespołu Uzgodnień Dokumentacji i mapy nakładkowej było przez IGiK uznawane za interesujące dla ich gości zagranicznych, stąd też często goście IGiK byli kierowani do WPG dla zapoznania się z tymi nowościami.

Mimo wszystko istniała cenna współpraca w zakresie: osnów dla metra, testowania sprzętu dalmierczego i taśm, opracowania obliczeń i pomiarów inżynierskich.

Osnowa dla metra była wykonywana, lub odnawiana parokrotnie. Najpierw w 1951 r., były to ciągi poligonizacji precyzyjnej, mierzonej

przez PPG drutami Jaederina, później ok. 1974 r. — 1975 r. — to związek kątowno-liniowy, łańcuch czworoboków wzmocniony długimi przekątnymi, mierzony dalmierzami z IGiK-u — AGA6. BL i KERN — Me-cometr 3000 z OPGK-Katowice. Nadzór sprawował prof. A. Hermanowski.

Po wieloletniej przerwie zaistniała w latach 1982—1983 konieczność aktualizacji sieci i wpisanie jej w układ współrzędnych Warszawa 65. Wysoka dokładność wyników (ok. 1 : 400 000 i 2^{cc}) wskazuje na cenny nadzór naukowy IGiK.

Głębokie wykopy metra wymagają obserwacji przemieszczeń mas ziemnych i sąsiadujących budynków oraz zachowania się pali ścian ochronnych. To duży zakres współpracy WPG z IGiK, z prof. W. Januszem. Nie jest to jedyny przykład korzystania z doradztwa prof. W. Janusza w zakresie pomiarów inżynierskich. Można wymienić np. pomiar przemieszczeń budynku Uniwersalu i inne.

Dalmierze WPG są testowane na bazie IGiK w Skrzyszewie, a od najwcześniejszych lat i taśmy stalowe są komparowane w IGiK. W pewnym okresie WPG korzystało z bezinteresownej pożyczki taśm inwarowych IGiK.

Prototyp pantografu optycznego został opracowany w IGiK na wniosek WPG, co jest związane z ustawicznymi przeskalowaniami i kompilacją map dla celów projektowych od 1 : 100 do 1 : 2 000. Prototyp ten został skierowany w 1977 r. do wstępnej oceny w WPG, a nasze uwagi przyjęte przy dalszej pracy nad nim.

Następny obszar współdziałania — to ETO, jeszcze przed utworzeniem CIGiK, z którym współpraca dotyczyła numerycznego opracowania mapy nakładkowej.

Zaistniała potrzeba wykorzystania opracowanego w IGiK programu wpasowywania zdjęć w układ współrzędnych miasta przez wyrównanie blokowe syst. TRANSBLOK, a gdy powstało w IGiK oprogramowanie komputera GEO 2, brał w tym udział dr E. Pianko z WPG, a zespół IGiK — WPG (prof. J. Gaździcki, W. Gedymin, J. Deryło-Stępniaak i E. Pianko) uzyskał w 1970 r. za system MAPA 1 nagrodę Prezesa GUGiK w dziedzinie postępu technicznego.

Cenną pomocą dla WPG jest praca ośrodka informacji i dokumentacji naukowo-technicznej IGiK, co wyraża się w udostępnianiu wydawnictw, wypożyczaniu ich dla szeroko prowadzonej w WPG akcji samokształcenia kierowanego i w sporządzaniu zestawień bibliograficznych.

Cenione w środowisku inżynierskim WPG były i są kontakty z naukowcami IGiK, wobec których pracownik produkcyjny ma zawsze należny respekt i tym bardziej ceni sobie życzliwe, koleżeńskie kontakty. Do takich niewątpliwie należały obecność i wypowiedzi kierownictwa IGiK na wielu sympozjach samokształcenia WPG, na których młodzi inżynierowie, po raz pierwszy występując publicznie i prezentując swoje opracowania spotykali się z przychylnością i zachętą ze strony uznanych autorytetów naukowych. A ponieważ WPG posiada interesującą kadrę inżynierską, ciekawą nowych osiągnięć i chętnie nad rozwojem techniki pracującą — jest to gwarancją stałej, dobrej i owocnej współpracy na drugie 40-lecie.